

2.

Bog daj, Bog daj dober večer!
Daj nam Bože dobro leto!
Za večerkom bolje jutro.
Obrodila čišnja — višnja,
Na dvor se je naklonila.
Tud' mi pala stoza mala.
Po nji šecu redovniki,
Redovniki i mašniki.
Dajte, dajte gospodič'na!
Hvala, hvala gospodič'na!

3.

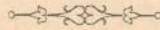
Bog daj, Bog daj dober večer!
Daj nam Bože dobro leto!
Za večerkom bolje jutro.
Lipa stoji prozelena,
Prozelena tratorica.

Na tratorki ladna senca.
Na senci je posteljica,
Na posteljci mladi junak,
Mladi junak sinko Janko.
Dajte, dajte mila majko!
Hvala, hvala mila majko! ¹⁾

4.

Bog daj, Bog daj dober večer!
Daj nam Bože dobro leto!
Izrasla je jabučica
Za altarem majke Božje.
Čuvala je čuvarica,
Čuvarica majka Božja.

¹⁾ Zadnji pesmici popevali so na lansko Ivanje zvečer Zuničani in Zuničanke iz Preloške fare po Adlešičih. Prvo pred duhovnišnico, drugo pred drugimi hišami.

Vadnica.

6. Vijolica.

Pod grmičem skrita je dišeča
Se razcvitala vijolica;
Skrite pod grmičem ni je našla
Cvetke trgajoča deklica. —

Prišel pa s kosó je krivo kosec,
Travo krog je grma pokosil;
Pokosil je travo pod grmičem:
Je cvetlico nežno umoril.

Revica med travo posušila
Se, med travo njen uvel je cvet:
Cvetka ti — podoba si čednosti,
Ktero z zankami uniči svet. —

Duodec-pesem, ako smemo reči tako! Nobene besede bi ne izpregovorili o nji, ako bi nam jasno ne kazala trojega: 1. kako neprijetno se čitajo stih, kateri se začenjajo s kratkimi brezglasnimi besedami (2. 8. in 10. vrsta); 2. kaj rimajo začetniki v pesništvu s popolnim prepričanjem (vijolica, deklica) in 3. kako zaradi rime ali zaradi ritma napačno naglašajo besede (pokosil, umoril, čednosti). — Omeniti imamo še, da se le tedaj pesem gladko bere, kadar vsaka vrsta zase izraža popolno misel, ali kadar ni stavek sredi vrste presekan; nikoli pa ne sme stih segati tako v nastopni stih, kakor sega v tej pesmi 9. vrsta v 10. vrsto. — Slovenski pesniški jezik se giblje dosti prosto; včasih se smejo predstavljati besede, katerih v navadnem govoru ne ločimo; nihče pa ne more zagovarjati stavka kakor: »Travo krog je grma pokosil« namesto: »Travo je krog grma pokosil.« — O drugem molčimo.

7. Srecu.

Umiri, umiri
Se vendar srcé,
Saj neizpolnjive
So tvoje želje.

Spomin na preteklost
Živenje greni,
In dnij si nekdanjih
Zaman duh želi.

Preprost liričen vzdih! Ali se Vam ne vidi potrebno, da bi določneje povedali, kakšne so tiste »neizpolnjive« želje? Da si nekdanjih dnij želite?

Če Vam res spomini na preteklost grené življenje, ne kličite pokopane dóbe iz groba, posebno ne s takšnim trdim, neuglajenim glasom! — Druga pesem »Cvetka na grobu« je nekoliko boljja, vendar za natis ni. Ne mislite, da je to Bog vé kako poetično rečeno, če točite na grobu prijateljevem »Solzé gorké, solzé bridké (štirikrat é!) in potem pravite:

»Iz solz pa cvetka zrasla bo,
Ki grob krasila bo lepó.
Ljubezen bo cvetica tá,
Ki s smrtjo tudi ni prešla.«

Sentimentalne so pač te štiri vrstice, ali zmisla nimajo nobenega. Le prečitajte je še enkrat, toda trezno, ne tako, kakor čitajo začetniki svoje prvence, in videli boste, da nismo prestrogi. — Morda zložite kdaj kaj boljšega.

F.

Cena: Za celo leto 2 gld.; za pol leta 1 gld. Uredništvo in upravnništvo je v Marijanišču.

Izdajatelj, lastnik in urednik dr. France Lampe. Tiskala »Katoliška Tiskarna« v Ljubljani.